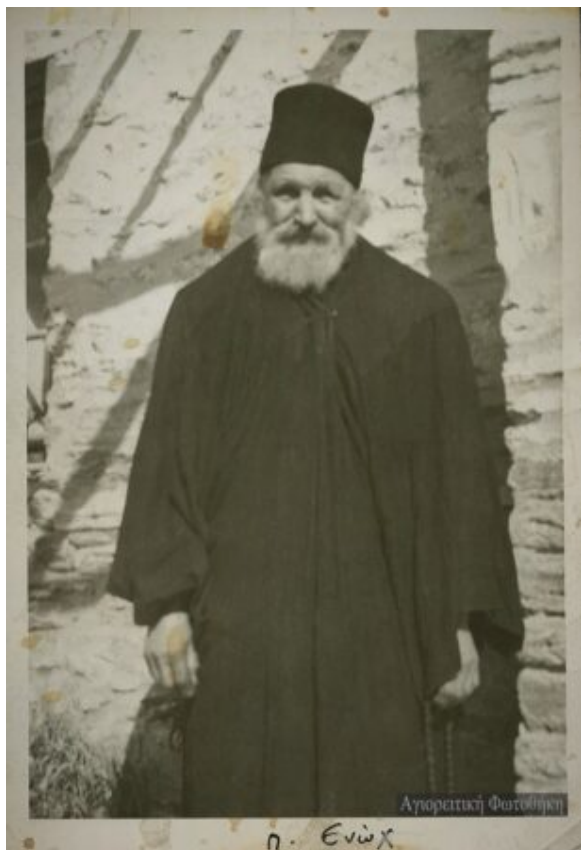

13 Οκτωβρίου 2021

Παρηγορία, Η επίσκεψη του μακαριστού γέρο - Ενώχ στην Ι.Μ. Γρηγορίου

/ Αγίων και Γερόντων παραινέσεις

Ο Αγιορείτης, ασκητής, Γέρο - Ενώχ
Καψαλιώτης από την Ρουμανία.

(Επιμέλεια Στέλιος Κούκος)

Είχε έρθει απρόοπτα και χωρίς επίσημη υποδοχή στο μοναστήρι [στην Ι.Μ. Γρηγορίου Αγίου Όρους], σαν ένας ταπεινός προσκυνητής που μέλημά του ήταν ν' απολαύσει τη Χάρι του Θεού σ' όλη τη ζωή του κοινοβίου.

Δεν τον γνωρίζαμε από πριν οι πιο πολλοί, μολονότι είχαμε ακουστά την αρετή του. Όμως δεν χρειάστηκαν συστάσεις πολλές, τον νοιώσαμε αμέσως, μόλις τον είδαμε. Ήταν ένα απ' τα παιδάκια αυτά που είπε ο Κύριος ότι θα κάνουν δική τους την ουράνιο Βασιλεία.

Ρωτήσαμε για τ' όνομά του κι όταν το μάθαμε, πετάξαμε: Ο γέρο - Ενώχ, ο Ρουμάνος ασκητής απ' την Καψάλα.

Μυστικά το μοναστήρι πανηγύριζε!

Στην εκκλησία στεκόταν ήσυχα στο στασίδι του και την ώρα του προσκυνήματος ήταν όλο μετάνοιες.

Το προσωπάκι του έλαμπε.

Κρατούσε ένα κομποσχοίνι και το γυρνούσε άρρυθμα.

Φορούσε κάτι μπότες δερμάτινες και τριμμένο ράσο και σκούφο. Τα χαρακτηριστικά του μαρτυρούσαν άσκηση, κόπο, κακοπάθεια.

Σαν βγήκαμε απ' τον εσπερινό, τάχε χαμένα, δεν ήξερε πού είναι τ' αρχονταρίκι. Και όπως το παιδάκι που δεν μπορεί να προσανατολισθή, ρωτούσε να μάθη πού είναι το δωμάτιό του.

Ήταν τόσο χαριτωμένος ώστε σου έφτανε μόνο να τον βλέπης! Κάποιος του είπε ότι είχε τράπεζα 'κείνη την ώρα.

«Α!, Καλά, καλά», απάντησε με χαμόγελο.

Την ίδια στιγμή κάποιος άλλος αδελφός του είπε αστειευόμενος: «Εσύ δεν θα φας στην τράπεζα»!

Και εκείνος το ίδιο αθώα και απλά πρόφερε: «Ακόμα καλύτερα»

Πάντως έφαγε κι αυτός τράπεζα μ' όλους τους πατέρες και γεμάτος χαρά, μετά το δείπνο έπαιρνε την ευχή του Γέροντα αποσυρόμενος στο κελλί του.

Τον ξαναείδαμε εκεί την επόμενη μέρα, όταν μάθαμε ότι είχε αδιαθετήσει λιγάκι. Η βροχή κι η ξαφνική αλλαγή του καιρού είχαν, ως φαίνεται, επιδράσει δυσμενώς στη γέρικη κράση του και αναγκάστηκε να ξαπλώσει με λίγο πονοκέφαλο στο κρεβάτι.

Ήταν ευλογία Θεού, για να πάρουμε την ευχή του και μερικά φιλοδωρήματα της αγιότητας του.

Τον ρωτήσαμε να μας πη τι βασικό να προσέξουμε στη ζωή μας.

«Ο άνθρωπο», μας ψιθύρισε με τα μισοσπασμένα Ελληνικά του, «δεν πρέπει να ζητάη ντόξα. Όταν είναι με ντόξα ο άνθρωπο, είναι σαν να θέλη να κερδίση κι αυτό το κόσμο και τον ουρανό. Αυτό δεν γίνεται... Βέβαια»!

Όταν του φέρνανε λίγο φαγητό ή τίποτ' άλλο, ξεσπούσε στις ευχαριστίες και κύταζε πώς να δείξη την ευγνωμοσύνη του στους διακονητές του:

«Α! Ήρθες! Έλα, έλα μέσα να πούμε τίποτα. Θεός σχωρέσει σε. Θεός σχωρέσει»!

«Γερο – Ενώχ», τον ρωτούσε κάποιος «πες μας κάτι προς ωφέλειαν»!

«Τι να πούμε»!, έλεγε. «Να! ο μοναχός πρέπει νάναι ταπεινός. Να μη πηγαίνη ψηλά

αλλά χαμηλά. Με ταπείνωση σώζεται εύκολα... Απλός μοναχός και ταπεινός εύκολα σώζεται. Ο παπάς; Ωχ, ωχ, ωχ! Διπλό βάρος. Δύσκολα. Λίγοι, πολύ λίγοι καλοί παπάδες. Γιατί να θέλεις αξιώματα; Δεν θέλεις σώση ψυχή σου; Αφού ήρθες Άγιο Όρος για σώση ψυχή σου, και πάλι θέλεις δόξα, υπερηφάνεια, δόξα των ανθρώπων; Όχι! Να είσαι απλός, ταπεινός. Εγώ θέλω σώση ψυχή μου. Δεν υπάρχει πιο καλό πράγμα από να σώση ο άνθρωπος τη ψυχή του... Εγώ ήρθα Άγιο Όρος για να σώσω ψυχή μου. Επειδή διάβασα ότι Περιβόλι Παναγίας Άγιο Όρος, και είπα εκεί εύκολα σώζεται ο άνθρωπος και ήρθα το 1925. Τώρα είμαι 80 χρονών. Τι περιμένω τώρα; Τάφο! ... Όλοι θα πεθάνουμε. Σήμερα είμαστε, αύριο δεν είμαστε στο κόσμο αυτό».

Συνέχεια εδώ: <http://www.pemptousia.gr/?p=324132>

Απόσπασμα από το άρθρο με τίτλο «Παρηγορία, Η επίσκεψη του μακαριστού γέρο - Ενώχ στο Μοναστήρι μας» το οποίο δημοσιεύθηκε στο περιοδικό, «Όσιος Γρηγόριος», τεύχος 5, 1980, της Ιεράς Μονής Γρηγορίου Αγίου Όρους.

<https://bit.ly/3oXo4qp>